

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

2Dnia 19 sierpnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodnicząca: sędzia Ewa Taberska

Protokolant: prot. sąd. Natalia Komorniczak

3przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu Sławomira Schewe

po rozpoznaniu w dniu 19 sierpnia 2020r.

sprawy L. W.

oskarżonego o czyny z art. 270 § 1 k.k.

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Obornikach

z dnia 4 marca 2020r. sygn. akt II K 538/19

1. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok.
2. Kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciąża Skarb Państwa.

Ewa Taberska

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 473/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu			

<i>pierwszej instancji</i>	
Wyrok Sądu Rejonowego w Obornikach z dnia 4 marca 2020 r., sygn. akt II K 538/19	
<i>0.11.2. Podmiot wnoszący apelację</i>	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny	
<i>0.11.3. Granice zaskarżenia</i>	
<i>0.11.3.1. Kierunek i</i>	

zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy		

	prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
X		XXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX		
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
X	XXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
X	XXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX			
0.12.2. Ocena dowodów					

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Związłe o powodach uznania dowodu	
XXXXXXX	~~XXXXXXXXXXXXXXXXX~~	~~XXXXXXXXXXXXXXXXX~~	~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~
0.12.2.2. Dowody niewzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Związłe o powodach niewzględnienia dowodu	
XXXXXX	~~XXXXXXXXXXXXXXXXX~~	~~XXXXXXXXXXXXXXXXX~~	~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			

Lp.	Zarzut		
1	<p>1) Zarzut obrazy przepisu postępowania w postaci art. 392 § 1 k.p.k., poprzez <u>odczytanie na rozprawie zeznań świadków J. S. i G. G. złożonych w postępowaniu przygotowawczym</u>, w sytuacji, gdy z uwagi na treść wyjaśnień oskarżonego L. W. złożonych na rozprawie w dniu 19 lutego 2020 r. niezbędne stało się bezpośrednio przesłuchanie ww. świadków na rozprawie, celem procesowej weryfikacji wyjaśnień złożonych przez oskarżonego L. W., co mogło mieć wpływ na treść orzeczenia.</p> <p>2) Zdaniem prokuratora poczynienie przez Sąd I instancji ustaleń mających znaczenie dla przyjęcia, że czyny oskarżonego cechuje znikomy stopień</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

	<p>społecznej szkodliwości jedynie w oparciu o zeznania A. O. bez ich procesowej weryfikacji musi budzić poważne wątpliwości w świetle zasady swobodnej oceny dowodów.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Powyższy zarzut nie zasługiwał na uwzględnienie.</p> <p>Zgodne z art. 392 § 1 k.p.k. wolno odczytywać na rozprawie głównej protokoły przesłuchania świadków i oskarżonych, sporządzone w postępowaniu przygotowawczym lub przed sądem albo w innym postępowaniu przewidzianym przez ustawę, <u>gdy</u> <u>bezpośrednie</u> <u>przeprowadzenie</u> <u>dowodu nie</u> <u>jest niezbędne.</u></p>			

a żadna z obecnych stron temu się nie sprzeciwia.

Wedle wyżej cytowanego przepisu wolno więc odczytywać wspomniane w nim protokoły, gdy bezpośrednio przeprowadzenie dowodu nie jest niezbędne, a żadna z obecnych stron temu się nie sprzeciwia.

Pierwsza przesłanka ma **charakter ocenny** i zależy od uznania sądu. Zważywszy, że podstawę wszelkich rozstrzygnięć powinny stanowić prawdziwe ustalenia faktyczne (art. 2 § 2), sąd może uznać, że bezpośrednio przeprowadzenie dowodu nie jest niezbędne i że wystarczy odczytanie protokołu zeznań świadka lub wyjaśnień oskarżonego tylko wówczas, gdy brak bezpośredniego przesłuchania

świadka nie odbije się negatywnie na jakości zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego (Drajewicz D., Kodeks postępowania karnego. Tom I. Komentarz. Art. 1-424, Legalis, el). W orzecznictwie sądowym wypracowano wzorzec oceny dopuszczalności zastosowania art. 392, wedle którego bezpośrednie przeprowadzenie dowodu nie jest niezbędne, jeżeli dowód taki jednocześnie: 1) nie ma zasadniczego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy; 2) nie pozostaje w zasadniczej sprzeczności z innymi dowodami, 3) jest niesprzeczny wewnętrznie (m.in. wyr. SA w Krakowie z 19.5.2016 r., II AKa 15/16, Legalis; wyr. SA w Warszawie z 22.7.2015 r., II AKa 145/15, Legalis; post. SN

z 4.5.2007 r., WZ 13/07, OSNwSK 2007, Nr 1, poz. 991; wyr. SN z 6.10.2006 r., III KK 42/06, Legalis) (Drajewicz D., Kodeks postępowania karnego. Tom I. Komentarz. Art. 1-424, Warszawa 2020, Legalis, el).

Dla skuteczności apelacyjnego zarzutu naruszenia art. 392 § 1 k.p.k. należy wykazać, iż inny sposób przeprowadzenia dowodu z zeznań np. poprzez bezpośrednie przesłuchanie na rozprawie, mógłby mieć istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku. Sam fakt, że obrońca widział konieczność ponowienia przesłuchania świadków, czy to, że konsekwentnie sprzeciwiał się odczytywaniu przez sąd zeznań tych świadków nie uzasadnia zasadności podzielenia stanowiska

skarżącego o
zaistnieniu
względnej
przyczyny
odwoławczej z
art. 438 pkt
2 (wyr. SA
w Białymstoku
z 31.5.2017 r.,
II AKa 197/16,
Legalis)
(Drajewicz D.,
Kodeks
postępowania
karnego. Tom I.
Komentarz. Art.
1-424,
Warszawa 2020,
Legalis, el).

Przenosząc
powyższe na
realia
niniejszego
postępowania,
stwierdzić
należy, że stan
faktyczny
kontrolowanej
sprawy jest w
zasadzie
bezsporny.

Oskarżony
bowiem przyznał
się do
popelnienia
zarzucanych
czynów. Jak
słusznie ustalił
Sąd Rejonowy,
oskarżony w
swoich
wyjaśnieniach w
ogóle nie
kwestionował
składanych
przez siebie
podpisów
złożonych za
A. O. i G.

G. na stronach drugich wymienionych w zarzutach asygnat, wystawionych przez Lasy Państwowe Nadleśnictwo O., Leśnictwo M., a nadto przedstawił powody takiego postępowania. W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd I instancji prawidłowo ocenił wyjaśnienia oskarżonego jako wiarygodne, ustalając przede wszystkim w oparciu o nie ustalenia faktyczne sprawy. Wyjaśnienia te korelowały ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w tym zeznaniami świadków A. O. i G. G. oraz zgromadzonymi dokumentami. Również opatrzona przez Sąd (prawidłowo zresztą) przymiotem wiarygodności została opinia grafologiczna, z której bezsprzecznie

wynikało, że przedmiotowe podpisy zostały nakreślone przez oskarżonego (k. 110). W świetle zgromadzonych w sprawie dowodów, oczywistym jest, że oskarżony poświadczył nieprawdę w dokumentach, a następnie posłużył się tymi dokumentami poprzez przedłożenie ich w Nadleśnictwie O.. Istotnie więc, zważywszy na zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym treść wyjaśnień oskarżonego, złożonych na rozprawie w dniu 19 lutego 2020 r., bezpośrednie przesłuchiwanie wymienionych przez prokuratora świadków nie było niezbędne, co uprawniało Sąd I instancji do skorzystania z instytucji z art. 392 k.p.k.

Drugim warunkiem umożliwiającym odczytanie na rozprawie

głównej
protokołów
przesłuchania
świadków i
oskarżonych jest
brak sprzeciwu
obecnych stron.
Ustawa nie
stawia wymogu
uzyskania zgody
obecnych stron
na odczytanie,
wystarczy by
żadna z
obecnych stron
temu się nie
sprzeciwiła. Nie
jest konieczne
uzyskanie
pozytywnej
decyzji stron, a
brak
wypowiedzenia
się strony co
do tej kwestii
należy uznać za
brak sprzeciwu.
Ponadto
kategoryczne
brzmienie
komentowanego
przepisu, z
którego pozornie
wynika, że
jakikolwiek
sprzeciw jednej
z obecnych stron
uniemożliwia
odczytanie
protokołów, jest
łagodzone
treścią art. 392
§ 2, wedle
którego sprzeciw
strony, której
zeznania lub
wyjaśnienia nie
dotyczą, nie stoi
na przeszkodzie
odczytaniu

protokołu. Tym samym pozostawiono uznaniu sądu, czy odczytywane zeznania lub protokołu dotyczą sprzeciwiającej się strony, co ma przełożenie na skuteczność sprzeciwu tej strony (Drajewicz D., Kodeks postępowania karnego. Tom I. Komentarz. Art. 1-424, Warszawa 2020, Legalis, el).

Mając na względzie powyższe rozważania, istotnie, jak zauważył obrońca oskarżonego w odpowiedzi na apelację, oskarżycielowi publicznemu przysługiwało uprawnienie do złożenia sprzeciwu przeciwko odczytaniu przez Sąd zeznań świadków J. S. i G. G.. Prokurator jednak, mimo prawidłowego zawiadomienia, co zresztą sam przyznał w treści

wywiedzonego
środka
zaskarżenia, nie
stawił się na
terminie
rozprawy w dniu
19 lutego 2020
r. i nie
złożył sprzeciwu
przeciwko ww.
czynnościom.
Obrońca
natomiast
wyraził zgodę
na odczytanie
zeznań
świadków (k.
271-274). Drugi
warunek
umożliwiający
odczytanie na
rozprawie
głównej
protokołów
przesłuchania
świadków i
oskarżonych z
art. 392 k.p.k.
w postaci braku
sprzeciwu
obecnych stron
został
niewątpliwie w
niniejszej
sprawie
spełniony.

Sąd Okręgowy w
całości popiera
ocenę Sądu
I instancji w
zakresie stopnia
społecznej
szkodliwości
zarzuconych
oskarżonemu
czynów i do niej
odsyła. Zdaniem
Sądu
Odwoławczego,

Sąd Rejonowy dokonał kompleksowej oceny zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie, bez przekraczania swobodnej oceny dowodów oraz jakichkolwiek przepisów procedury.

Nie ma przy tym znaczenia z punktu widzenia prawidłowości rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, fakt że Sąd I instancji, nie uwzględniając wniosku obrońcy o skierowanie sprawy na posiedzenie celem umorzenia postępowania na podstawie art. 17 § 3 k.p.k., w dniu 19 lutego 2020 r. przeprowadził rozprawę, gdyż na ówczesnym etapie postępowania brak było w ocenie tego Sądu okoliczności przemawiających za umorzeniem postępowania (k. 271). Podobnie bez

<p>znaczenia dla prawidłowości wyroku pozostaje fakt złożenia przez prokuratora pisma z dnia 3 lutego 2020 r., w którym nie wyraził on zgody na „warunkowe umorzenie” postępowania przeciwko oskarżonemu.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Obornikach do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Brak podstaw do uwzględnienia wniosku z uwagi na niezasadność zarzutu.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE</p>		

Zwięźle o powodach uchylenia		
XX		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
XX		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
XXXXXXX	XX	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
3	O kosztach postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy orzekł w pkt 2, na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. Ponieważ postępowanie odwoławcze zostało	

	<p>zainicjowane przez prokuratora, a jego apelacja okazała się nieskuteczna, Sąd Okręgowy kosztami postępowania odwoławczego obciążył Skarb Państwa.</p>	
7. PODPIS		
Ewa Taberska		